

KATERN VAN DE GIDS VAN DE MOBILITEIT EN DE VERKEERSVEILIGHEID

Aanvullende reglementen
en het plaatsen van de verkeerstekens

SEPTEMBER 2019

BRUSSEL MOBILITEIT

GEWESTELIJKE OVERHEIDSDIENST BRUSSEL

BRULOCALIS

VERENIGING STAD & GEMEENTEN VAN BRUSSEL

Katern van de Gids van de Mobiliteit en de Verkeersveiligheid

SEPTEMBER 2019

DIRECTIE:
Corinne François

COORDINATIE:
Erik Caelen, Sophie van den Berghe

VERTALING:
Liesbeth Vankelecom, AV-Translations

Foto's: Shutterstock

Deze publicatie is de vrucht van samenwerking tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Vereniging van de Stad en de Gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (VSGB)

BRULOCALIS, VERENIGING VAN DE STAD
EN DE GEMEENTEN VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Aarlenstraat 53/4 - 1040 Brussel
Tel 02 238 51 40 - Fax 02 280 60 90

Jean-michel.reniers@brulocalis.brussels

www.brulocalis.brussels

BRUSSEL MOBILITEIT

Vooruitgangstraat 80 - 1035 Brussel
Tel 0800 94 001

mobilite@sprb.brussels

mobiliteit@gob.brussels

mobilite.brussels

mobiliteit.brussels

BRUSSEL MOBILITEIT
GEWESTELIJKE OVERHEIDSDIENST BRUSSEL

INHOUD

INLEIDING 4

AANVULLEND REGLEMENT: DEFINITIE 5

WIE NEEMT DE AANVULLENDE REGLEMENTEN? 5

VOOR WELKE SOORTEN MAATREGELEN? 7

WAT ALS ER GEEN AANVULLEND REGLEMENT WORDT AANGENOMEN? 8

TE VOLGEN PROCEDURE 9

MODEL VAN AANVULLEND REGLEMENT 11

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR HET WEGVERKEER (RCWV) 12

VERKEERSBORDENDATABANK: E-SIGN 13

HET TER KENNIS BRENGEN VAN DE REGLEMENTEN EN DE NALEVING ERVAN 14

PLAATSING VAN DE VERKEERSTEKENS 15

BEKOSTIGING VAN DE VERKEERSTEKENS..... 16

TOEZICHT OP DE VERKEERSTEKENS EN AMBTSHALVE UITVOERING 16

REFERENTIEDOCUMENTEN 17

INLEIDING

In de middeleeuwen hielpen handgeschreven borden de reizigers al bij het vinden van hun weg. Tegen het einde van de negentiende eeuw leidde de uitvinding van de fiets tot een toename van het verkeer en de invoering van waarschuwborden bij gevaarlijke plaatsen, steile hellingen of scherpe bochten. Vervolgens bracht de uitvinding van de auto een toename van de verkeersborden met zich mee. Sommigen borden waarschuwden bestuurders voor gevaren en regelden het verkeer, terwijl andere meer gericht waren op het vertragen van het verkeer en het optimaliseren van de doorstroming van voertuigen. Zo ontstond er dus een derde soort van signalisatie: het verplichtingsbord en het verbod.

Elk land had zijn eigen regels en tekens. Maar door de toename van het grensoverschrijdende verkeer werd standaardisering onontbeerlijk. Daarom werden de Verdragen van Genève (september 1949) en Wenen (november 1968) uitgevaardigd. De verdragsluitende staten (ongeveer 80 landen waaronder België), die de ontwikkeling van het internationale wegverkeer willen bevorderen en de veiligheid ervan willen waarborgen, stellen uniforme regels vast via het Verdrag van Genève. Het Verdrag van Wenen erkent dat internationale uniformiteit van verkeersstekens en -symbolen en wegmarkeringen noodzakelijk is om het internationale wegverkeer te vergemakkelijken en de verkeersveiligheid te vergroten.

Het Verdrag van Genève werd door België geratificeerd bij de wet van 4 juni 1954. Uit het Verdrag van Wenen kwam het koninklijk besluit van 1 december 1975 voort houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, de basis van ons huidige Verkeersreglement (Wegcode).

De **Wegcode** bevat een aantal bepalingen over hoe weggebruikers zich op de openbare weg moeten

gedragen. Het legt hun een aantal verplichtingen op. Deze verplichtingen zijn van algemene aard en gelden voor het hele land. Terwijl de Wegcode zich veeleer richt op het gedrag van de gebruiker, worden de meer technische aspecten van het plaatsen van signalisatie gespecificeerd in de **Code van de Wegbeheerder**.

Sinds de zesde staats hervorming is de Code van de Wegbeheerder volledig geregionaliseerd. De Wegcode daarentegen bleef voornamelijk federaal, maar toch verschoven er enkele bevoegdheden naar de gewesten, zoals:

1. het bepalen van de snelheidsbeperkingen op de openbare wegen, met uitzondering van de autosnelwegen zoals gedefinieerd in artikel 1, j), van het Verdrag inzake het Wegverkeer, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968;
2. de regelgeving inzake het plaatsen en de technische eisen, evenals de controle op de verkeersstekens, met uitzondering van de verkeersstekens met betrekking tot douanestroken, aan overwegen en kruisingen met spoorwegen en op de militaire wegen;
3. de regelgeving inzake maximaal toegelaten massa en massa's over de assen van de voertuigen die gebruik maken van de openbare wegen, evenals de ladingzekering en de afmetingen en de signalisatie van de lading;
4. het toezicht op de naleving van de federale technische voorschriften voor voertuigen met het oog op hun inverkeerstelling en de technische keuring van voertuigen die op de weg rijden overeenkomstig de federale normen, met dien verstande dat de natuurlijke en rechtspersonen gevestigd in een gewest vrij zijn om hun voertuig te laten controleren in een centrum voor technische keuring dat in een ander gewest is gelegen.

AANVULLEND REGLEMENT: DEFINITIE

Algemene reglementen zijn permanent in tijd en ruimte. In principe zijn ze van toepassing op het hele nationale grondgebied, op alle gebruikers en op alle vervoermiddelen. Voorbeelden van algemene reglementen zijn de Wegcode en het reglement betreffende de spoorwegen.

Aanvullende reglementen hebben een specifiek toepassingsgebied en zijn bedoeld om de Wegcode aan te passen aan lokale en specifieke omstandigheden. Het zijn regels die de gebruikers een bepaalde verplichting of verbod opleggen.

Telkens als de wegbeheerder (gemeente of gewest) een weggebruiker een verbod of een verplichting wil opleggen, moet er voor deze maatregel een aanvullend reglement worden genomen. Enkele voorbeelden van situaties waarvoor een aanvullend reglement vereist is: de invoering van eenrichtingsverkeer, het reserveren van een parkeerplaats voor personen met een handicap, het opleggen van een parkeerverbod,...

Wettelijke basis:

Alle informatie over de aanvullende reglementen (wie moet ze nemen, voor welke maatregelen, te volgen procedures,...) staat in de ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens, die werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2014 (zie bijlage 1) en in de Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, artikel 10, 12 en 15

WIE NEEMT DE AANVULLENDE REGLEMENTEN?

De aanvullende reglementen worden vastgesteld door **de bevoegde gewestminister** (minister van transport en mobiliteit) of door de **gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen**, al naargelang van de weg waarop de maatregel betrekking heeft. Doorgaans keurt de gemeenteraad of het college de aanvullende reglementen goed voor gemeentewegen en de gewestminister voor gewestwegen.

In bepaalde gevallen hebben de gemeenteraden of het college het initiatiefrecht. Met andere woorden, zij kunnen aanvullende reglementen nemen op gewestwegen en op kruispunten die deel uitmaken van gewestwegen wanneer de gewestminister dit niet zou gedaan hebben.

Een aanvullend reglement kan in principe geen maatregelen van verschillende wegbeheerders bevatten. In bepaalde gevallen wordt er echter van de regel afgeweken:

- bij de instelling, opheffing of wijziging van een maatregel die door middel van borden met zonale geldigheid wordt ingevoerd;
- bij het reglementeren van een havengebied.

In de inleiding van het reglement dient in deze gevallen uitdrukkelijk te worden vermeld dat het zowel om gemeentelijke als andere wegen gaat.

Een gemeente kan echter in geen geval een aanvullend reglement voor een andere gemeente vaststellen. Als een maatregel

betrekking heeft op twee of meer gemeenten, moeten de gemeenten het erover eens worden en elk hun eigen aanvullend reglement uitvaardigen, of dient het Gewest het aanvullend reglement uit te vaardigen.

In het Brussels Gewest zijn er openbare wegen die noch tot de gemeenten, noch tot het Gewest behoren, zoals de door particuliere projectontwikkelaars ontworpen wegen in verkavelingen. Wat de verkeerstekens betreft, worden ze behandeld als gemeentewegen. Het is de gemeente die het aanvullend reglement goedkeurt, maar het is de wegbeheerder of de gemeente die de signalisatie plaatst.

BIJZONDERE REGELING OM DE DOORSTROMING VAN HET OPENBAAR VERVOER TE BEVORDEREN

De bevoegde gewestminister kan de gemeenteraad of het college vragen om te beraadslagen over bepaalde maatregelen die hij voorstelt om het verkeer van het openbaar vervoer op het grondgebied van de gemeente te vergemakkelijken.

De aanvullende reglementen die door de gemeenteraden of de colleges worden vastgesteld op verzoek van de minister, worden onderworpen aan de goedkeuring van deze laatste, na advies van de raadgevende commissie.

Geeft de raadgevende commissie geen advies binnen 45 dagen na de ontvangst van het aanvullend reglement, dan kan de minister het reglement goedkeuren.

Indien de gemeenteraden of colleges aan het verzoek van de minister geen gevolg geven binnen de door hem gestelde termijn of indien de minister niet instemt met het door de gemeenteraden of colleges vastgestelde aanvullend reglement, dan kan hij het aanvullend reglement vaststellen na het advies van de raadgevende commissie te hebben ingewonnen.

VOOR WELKE SOORTEN MAATREGELLEN?

Maatregelen waarvoor een aanvullend reglement vereist is

Er moet een aanvullend reglement worden genomen voor iedere signalisatie/markering die een **gebod** of **verbod** instelt of opheft, en dit om permanente of periodieke verkeerssituaties te regelen.

Een **periodieke** situatie is een situatie die zich episodisch maar met een zekere constantheid herhaalt. Bijvoorbeeld een zondagsmarkt, een straat die één keer per maand speelstraat wordt,...

Een **permanente** situatie is een situatie die wordt verwacht op termijn voort te duren.

Voor de volgende signalisatie moet dus een aanvullend reglement worden genomen:

- verkeerslichten, met uitzondering van knipperlichten;
- voorrangsborden, met uitzondering van het bord B17 (Sint-Andrieskruis);
- verbodsborden;
- borden betreffende het stilstaan en parkeren;
- parkeerautomaten en parkeermeters;
- bepaalde aanwijzingsborden die een verbod of gebod inhouden (bebouwde kom, woonerven, eenrichtingsverkeer,...);
- bepaalde wegmarkeringen die een verbod of gebod inhouden (fietspad, oversteekplaats, rijstroken, denkbeeldige rand van de rijbaan,...);
- bepaalde wegaanleg zoals verkeersgeleiders of verhoogde inrichtingen.

Maatregelen waarvoor geen aanvullend reglement vereist is

Niet alle verkeerstekens vereisen een aanvullend reglement. In de volgende situaties moet er geen aanvullend reglement worden genomen.

Het regelen van voorbijgaande, plotse of gelegenheidstoestanden

De maatregelen die voorbijgaande, plotse of gelegenheidstoestanden regelen, worden genomen door de gemeenteverhuden op grond van de bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet. Verkeersborden die worden geplaatst in functie van feestelijkheden of naar aanleiding van oproer of overstromingen vereisen dus geen aanvullend reglement.

Soms kan een voorbijgaande toestand een permanent of periodiek karakter krijgen. Het instellen van een speelstraat tijdens de

schoolvakanties is daar een voorbeeld van. Een speelstraat die jaar na jaar elke schoolvakantie wordt ingesteld, heeft een periodiek karakter gekregen en moet dus het voorwerp uitmaken van een aanvullend reglement. Wordt de speelstraat maar eenmalig ingesteld, dan moet de gemeente deze toestand regelen via de Nieuwe Gemeentewet.

Het instellen van een maatregel op proef

Zoals reeds vermeld, moet de gemeenteraad of het college enkel voor permanente of periodieke maatregelen een aanvullend reglement opstellen. Indien een gemeentebestuur een maatregel eerst wil testen alvorens die maatregel een definitief karakter te geven (bv. een schoolstraat testen), dient het college daartoe een tijdelijke politieverordening aan te nemen op grond van de Nieuwe Gemeentewet.

Het plaatsen van verkeersborden naar aanleiding van belemmeringen of wegenwerken

Ook het plaatsen van signalisatie naar aanleiding van een belemmering of werkzaamheden vereist geen aanvullend reglement.

Wanneer voorrangsborden, verbodsborden, gebodsborden, borden betreffende het stilstaan en parkeren of voorlopige markeringen die rijstroken aanduiden, worden gebruikt bij wegenwerken, dan moet eerst een toelating worden afgeleverd door de burgemeester of diens gemachtigde, of door de minister of diens gemachtigde indien het om een autosnelweg gaat. Op de toelating worden de gebruikte verkeerstekens vermeld.

> Schoolstraat op proef: geen aanvullend reglement vereist
Definitieve schoolstraat: wel een aanvullend reglement vereist

Het plaatsen van verkeerstekens om in uitzonderlijke gevallen een verkeersregel te bevestigen

Tenzij het verkeersreglement of de code van de wegbeheerder het toelaten, mogen er geen verkeerstekens worden aangebracht om een bepaling uit het verkeersreglement te bevestigen.

Indien er toch een bord of markering wordt aangebracht om een verkeersregel te verduidelijken (bv. door het plaatsen van een bord D1 met een naar rechts onder in een hoek van 45° gerichte pijl op een verkeersgeleider of een B17 om eraan te herinneren dat rechts voorrang heeft), dan moet er dus geen aanvullend reglement worden genomen.

Drie soorten handelingen kunnen tijdelijke toestanden regelen.

Tijdelijke verordening betreffende het wegverkeer, artikel 130bis van de Nieuwe Gemeentewet.

Met dit soort handeling kan het **college van burgemeester en schepenen** gedurende een beperkte periode een situatie regelen die het hele grondgebied of een groot deel ervan betreft. Het toepassingsgebied is echter beperkt. Maatregelen die op basis van deze bepaling worden genomen, kunnen slechts één voorwerp hebben, namelijk het wegverkeer. Bijvoorbeeld om het verkeer in een hele wijk te verbieden tijdens een kermis of braderie.

Besluit van de burgemeester, artikel 113, 2e lid van de Nieuwe Gemeentewet.

De **burgemeester** vaardigt een politiebepaling uit om snel de veiligheid te herstellen, met inbegrip van de veiligheid van doorgang, als gevolg van een risico dat zich op een specifiek punt op het grondgebied van de gemeente voordoet. De maatregel moet voldoende specifiek, geïndividualiseerd of speciaal zijn. Dit type maatregel, dat voor een beperkt

aantal personen en voor een beperkte periode geldt, is meer geschikt voor problematische wintersituaties op een specifiek punt op het gemeentelijk grondgebied, zoals de sluiting van één straat voor het verkeer of een eenmalig parkeerverbod op een plein.

Verordening van de burgemeester, artikel 134 Nieuwe Gemeentewet.

Artikel 134 van de Nieuwe Gemeentewet geeft de burgemeester alleen de bevoegdheid wanneer er zich onvoorziene gebeurtenissen voordoen die een zeer dringende interventie rechtvaardigen en wanneer de minste vertraging gevaren of schade voor de bewoners kan veroorzaken. Artikel 134 heeft dus alleen betrekking op zeer ernstige situaties zoals natuurrampen of oproer. Om de goedkeuring van een verordening van de burgemeester te rechtvaardigen, moet de situatie nieuw zijn, in die zin dat het een nieuw verschijnsel is, bijvoorbeeld van klimatologische aard, onvoorziën en van een zekere omvang.

Ambre Vassart, 'La police de la circulation routière', Mouvement Communal, p. 26, maart 2017

WAT ALS ER GEEN AANVULLEND REGLEMENT WORDT AANGENOMEN?

Indien een maatregel een aanvullend reglement vereist en er toch geen werd genomen, kan er een rechtsvordering worden ingesteld tegen de gemeente of het Gewest. Zo heeft het Politieparket onlangs een aanvullend reglement opgevraagd voor de invoering van een zone 30 in een Brusselse gemeente. Een andere vordering werd ingesteld met betrekking tot een maatregel die werd genomen door het Gewest.

Wanneer een gemeente of het Gewest geen aanvullend reglement heeft genomen voor een maatregel die ze hebben ingevoerd, dan kan eender wie een procedure bij de Raad van State opstarten tot nietigverklaring van de maatregel. Maar erger nog, wanneer naar aanleiding van een ongeval zou blijken dat er geen aanvullend reglement is genomen, en de signalisatie aanleiding

of oorzaak zou zijn van het ongeval, dan kan de gemeente of het Gewest eventueel deels of volledig aansprakelijk worden gesteld voor het ongeval. De bevoegde minister kan ook verkeerstekens laten verwijderen die niet het voorwerp uitmaken van een aanvullend reglement.

Maar uit rechtspraak blijkt dat een weggebruiker zich niet moet afvragen of het verkeersteken wel degelijk gedekt is door een aanvullend reglement. Indien het verkeersteken de vereiste vorm heeft, voldoende zichtbaar is en overeenkomstig de voorschriften van het verkeersreglement is aangebracht, dan moet de weggebruiker het verkeersteken naleven, ook als deze niet gedekt is door een aanvullend reglement.

TE VOLGEN PROCEDURE

Wanneer een gemeente of het Gewest beslist om een maatregel te implementeren (of te schrappen of te wijzigen) waarvoor een aanvullende reglement vereist is, moet er een reeks stappen worden doorlopen voordat de maatregel daadwerkelijk kan worden geïmplementeerd.

Eerst en vooral moet er een dossier worden samengesteld met alle nodige gegevens om de genomen maatregel te staven (verkeersintensiteit, verdeling en aard van het verkeer, ongevallenstatistieken, verzoek van een buurtbewoner, ...). Voor sommige maatregelen kan een schets of een plan worden gevraagd.

Indien het om een gemeente gaat, wordt het aanvullend reglement ondertekend door de gemeenteraad of het college.

Vervolgens wordt het in beide talen (Frans en Nederlands) en in Word- en pdf-formaat naar het secretariaat van de Raadgevende Commissie van het Wegverkeer (RCWV) gemaild: sec-cccr@brulocalis.brussels.

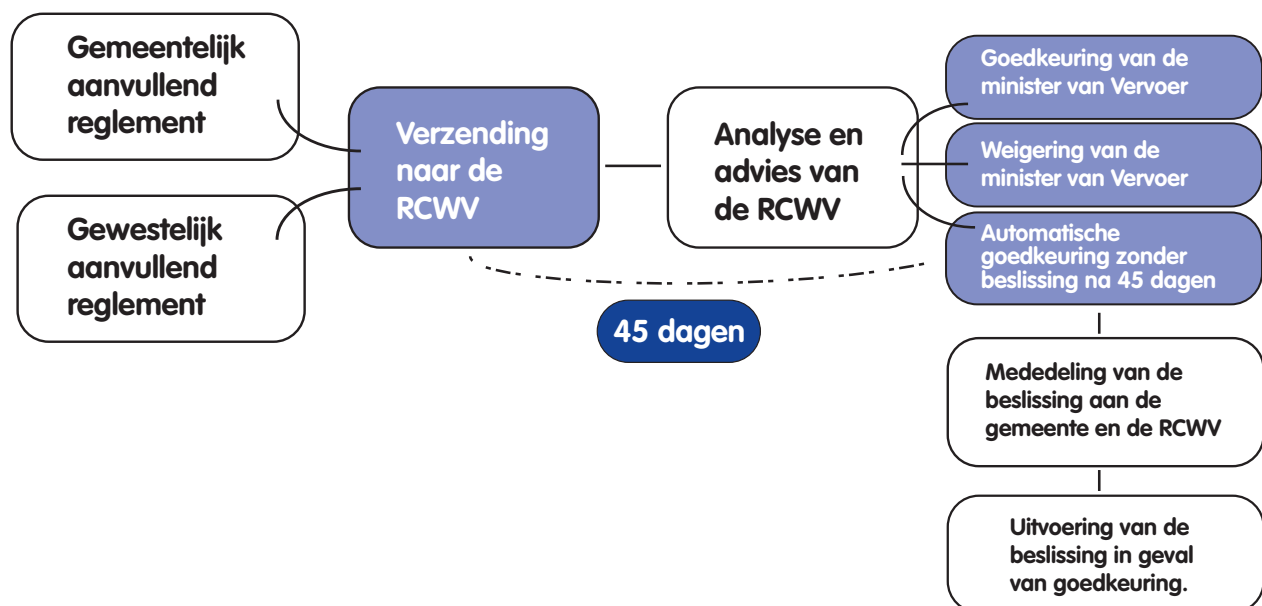
De RCWV analyseert het reglement en brengt een advies uit.

Het aanvullend reglement wordt dan samen met het advies van de RCWV verzonden naar de bevoegde minister, die het goedkeurt of verwierpt. Als de RCWV binnen

45 dagen nadat het aanvullende reglement werd verzonden, geen advies uitbrengt en de minister niet reageert (voor gemeentelijke aanvullende reglementen), wordt het reglement automatisch goedgekeurd.

De minister informeert de gemeenten en zijn administratie over de genomen beslissingen, alsook de RCWV (behalve als de 45 dagen reeds zijn verlopen).

Indien de goedkeuring wordt verkregen, kan de maatregel worden uitgevoerd.

PROCEDURE MET E-SIGN

E-sign verandert de overdracht van aanvullende voorschriften niet fundamenteel, maar vereenvoudigt de procedure.

De gemeente of het Gewest voert de gewenste nieuwe signalisatie in e-sign in. Het programma genereert automatisch een aanvullend reglement, dat door de beheerder nog kan worden aangepast. Vervolgens wordt het ondertekend door het college of de gemeenteraad (in geval van een gemeentelijk aanvullend reglement) en wordt het in de twee talen (Frans en Nederlands) in e-sign geüpload, samen met alle nodige

bijlagen. Vanaf dan begint de termijn van 45 dagen te lopen.

De RCWW analyseert het reglement en brengt een advies uit.

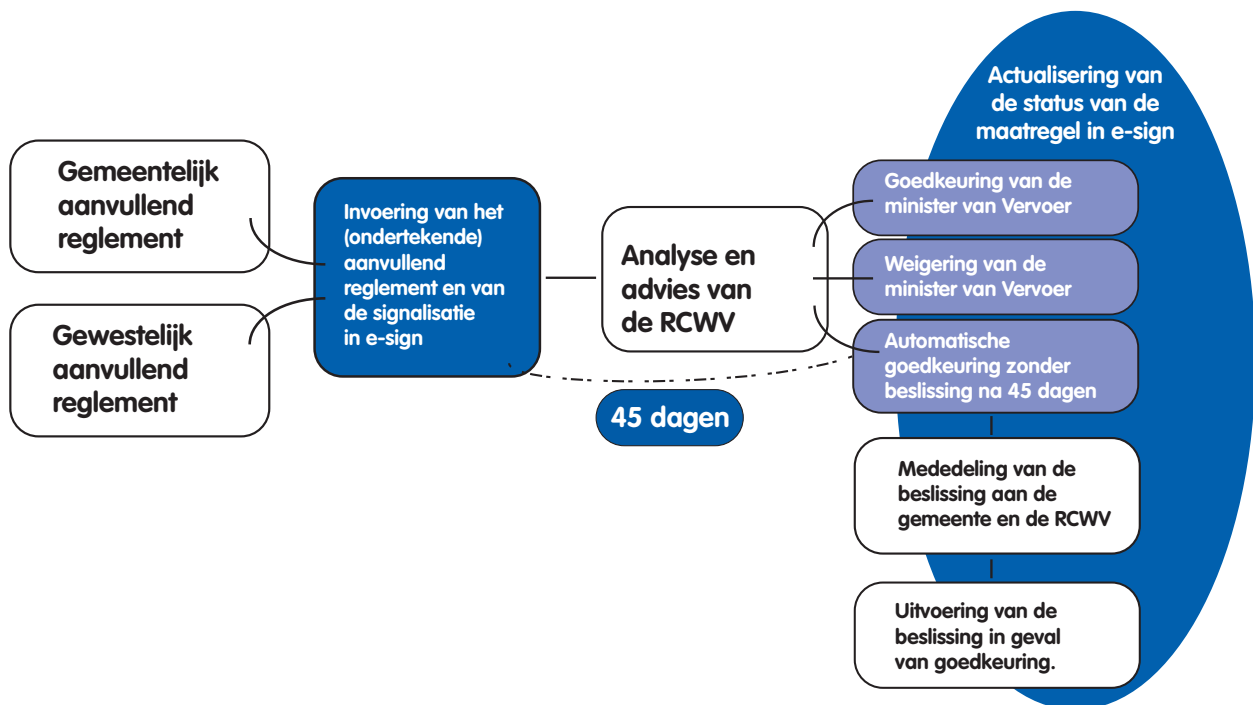
Het aanvullend reglement wordt samen met het advies van de RCWW verzonden naar de bevoegde minister, die het goedkeurt of verwerpt.

Als de RCWW binnen 45 dagen nadat het aanvullende reglement via e-sign werd geüpload, geen advies uitbrengt en de minister niet reageert (voor gemeentelijke aanvullende reglementen), wordt het reglement automatisch goedgekeurd.

De minister informeert de gemeenten en zijn administratie over de genomen beslissingen, alsook de RCWW (behalve als de 45dagen reeds zijn verlopen).

Indien de goedkeuring wordt verkregen, kan de maatregel worden uitgevoerd.

De status van het aanvullend reglement is zichtbaar in e-sign: er wordt aangegeven of het in behandeling is, goedgekeurd of geweigerd werd, of een maatregel werd ingetrokken of gewijzigd.

MODEL VAN AANVULLEND REGLEMENT

De wetgeving legt geen enkel model van aanvullend reglement op aan de gemeenten. Iedere gemeente, alsook het Gewest, kan haar eigen manier van schrijven en haar eigen logica hebben. Evenzo kan een gemeente voor elke maatregel een ander aanvullend reglement hebben of een algemeen aanvullend reglement voor de hele gemeente, dat telkens wordt gewijzigd door een nieuwe bepaling toe te voegen of een maatregel te wijzigen of te schrappen.

Om de beoordeling en verwerking door de RCWV te vergemakkelijken en fouten tot een minimum te beperken, maar ook om gemeenten te helpen die niet echt over een modelreglement beschikken, heeft Brulocalis een algemeen model opgesteld dat de maatregelen en de concrete uitvoering ervan bevat.

Het eerste deel van een aanvullend reglement bestaat altijd uit de consideransen en de motieven waarop de maatregel is gebaseerd. Terwijl de redenen die in dit gedeelte worden gegeven, vrij algemeen zijn, moet er in een meer gedetailleerd dossier worden voorzien. De bevoegde minister, de secretaris van de RCWV, de Raad van State, het Parket of de rechtbanken kunnen dit dossier altijd opvragen ter staving van de maatregel.

Het eigenlijke reglement bestaat uit een opsomming van de maatregelen die worden genomen, met de exacte plaats van de verkeerstekens en de wijze waarop de maatregel zal worden uitgevoerd. Het is ingedeeld in tien hoofdstukken (artikelen) volgens de logica van de verschillende soorten verkeerstekens.

INHOUDSTAFEL VAN HET MODEL VAN AANVULLEND REGLEMENT

Artikel 1. Verbodsbepalingen en beperkingen

Artikel 2. Verplichtingen

Artikel 3. Voorrangsstelsel

Artikel 4. Verkeerskanalisering

Artikel 5. Stilstaan en parkeren (verkeersborden)

Artikel 6. Stilstaan en parkeren (wegmarkeringen)

Artikel 7. Openbare wegen met een bijzondere status

Artikel 8. Bijzondere inrichtingen

Artikel 9. Verkeerslichten

Artikel 10. Slotbepalingen

Het laatste hoofdstuk bevat de slotbepalingen, die eraan herinneren dat de signalisatie moet worden aangebracht zoals voorzien in de Wegcode en de Code van de Wegbeheerder en dat het aanvullend reglement na advies van de RCWV ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de bevoegde minister.

Het reglement moet vervolgens worden ondertekend door de burgemeester en de gemeentesecretaris.

Het volledige model is terug te vinden op de website van Brulocalis. Het zal evolueren als gevolg van wijzigingen in de Wegcode en de Code van de Wegbeheerder. Nog niet zo lang geleden werden er bijvoorbeeld de schoolstraten aan toegevoegd. De nummering is zo gekozen dat een nieuw artikel gemakkelijk kan worden geïntegreerd zonder het hele artikel te moeten wijzigen. Deze nummering wordt ook gebruikt in e-sign.

Afhankelijk van de vragen van de gemeenten worden er kleine toelichtingen in opgenomen.

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR HET WEGVERKEER (RCWV)

Aan het eind van de jaren 1960 werden verschillende commissies opgericht om advies te geven over het autoverkeer en het parkeren in bepaalde regio's van het land. Zij waren samengesteld uit vertegenwoordigers van de gemeenten, de gewesten en de federale overheid.

Met de regionalisering in 2009 verdwenen de commissies. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bleek echter dat er nood was aan een forum om een zekere harmonisatie en coördinatie te garanderen van de maatregelen die de negentien gemeenten en het Gewest nemen.

Zo was de aanbeveling van een werkgroep bestaande uit de verschillende wegbeheerders (gemeenten en Gewest) en de politiediensten, onder leiding van Brulocalis, om een platform op te richten waarin alle partners structureel overleg plegen. De oprichting van een nieuwe adviescommissie, waarin alle belanghebbenden die verantwoordelijk zijn voor weginfrastructuur, mobiliteit en verkeersveiligheid vertegenwoordigd zijn, kwam aan die vraag tegemoet.

Wettelijke basis:

Zo werd de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer (RCWV) opgericht bij de ordonnantie van 3 april 2014 (Belgisch Staatsblad van 14 mei 2014) waarin de doelstellingen en werking van de commissie werden vastgelegd (zie bijlage 1). Het besluit tot vaststelling van de samenstelling en de werking werd op 8 mei 2014 goedgekeurd door de regering (Belgisch Staatsblad van 28 mei 2014) (zie bijlage 2).

De Raadgevende Commissie is als volgt samengesteld:

- de burgemeesters van de negentien Brusselse gemeenten of hun afgevaardigden;
- een vertegenwoordiger van de cel verkeersveiligheid van de Directie Beleid van Brussel Mobiliteit;
- een vertegenwoordiger van de cel signalisatie van de Directie Beheer en Onderhoud van Brussel Mobiliteit;
- een vertegenwoordiger van het Gewestelijk Parkeeragentschap;
- een vertegenwoordiger van de MIVB;
- twee vertegenwoordigers van de minister bevoegd voor Openbare Werken;
- de korpschefs van de lokale politie van de zes Brusselse politiezones of hun afgevaardigden;

- een vertegenwoordiger van het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW);
- een vertegenwoordiger van Brulocalis.

Het **voorzitterschap** is in handen van een burgemeester, voorgesteld door de conferentie van de Brusselse Burgemeesters.

De **vicevoorzitter** wordt aangesteld door de Commissie onder de leden die zich kandidaat hebben gesteld. De aanstelling gebeurt met meerderheid van de stemmen en minstens de helft van de leden of van hun gevolmachtigden moet aanwezig zijn.

Het **permanente secretariaat** wordt verzekerd door Brulocalis en is onder meer belast met:

- het ontvangen van de aanvullende reglementen (gemeenten en Gewest);
- de kritische analyse van de aanvullende reglementen die aan de Commissie worden voorgelegd. In voorkomend geval kan het secretariaat een bezoek ter plaatse brengen om de feitelijke plaatsgesteldheid na te gaan. Conform artikel 4 van het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest van 8 mei 2014 kan de secretaris aan het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW) vragen om de nodige informatieve te verzamelen, zoals de plaatsgesteldheid of de verkeerstekens (horizontale en verticale signalisatie), met als doel om de leden van de Commissie de nodige inlichtingen te verschaffen;
- het opstellen van een ontwerpadvies betreffende het aanvullend reglement;
- de voorbereiding van de agenda van de vergaderingen van de Commissie;
- het voorleggen van de agenda aan de voorzitter van de Commissie of aan de vicevoorzitter van de commissie;
- de praktische organisatie van de vergadering van de Commissie;
- het opstellen van de notulen van de vergadering;
- het vertalen van alle documenten (notulen, nota's, verslagen, ...);
- het opsturen van de agenda en de notulen;
- het opsturen van de dossiers aan de minister en aan Brussel Mobiliteit.

Wanneer de Commissie een ongunstig advies uitbrengt, worden de elementen waarop de Commissie zich heeft gesteund, in het advies zelf vermeld.

VERKEERSBORDENDATABANK: E-SIGN

Gezien de vele verantwoordelijken voor de plaatsing van verkeersborden (de negentien gemeenten en het Gewest) is het niet eenvoudig om een globaal overzicht te krijgen van de verkeersborden in het Brussels Gewest. Het werd dan ook duidelijk dat het noodzakelijk was om een instrument te creëren om een overzicht te krijgen van alle Brusselse verkeerstekens: e-sign.

Wettelijke basis:

De ordonnantie van 3 april 2014 bepaalt dat de aanvullende reglementen en de plaats van de verkeersborden moeten worden opgenomen in een databank die door Brussel Mobiliteit wordt beheerd. In mei 2019 organiseert een ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (bijlage 1) de verzending van de aanvullende reglementen en de plaats van de verkeersborden in de gegevensbank e-sign (bijlage 5).

Vanaf die datum zijn de gemeenten en het Gewest verplicht om e-sign te gebruiken.

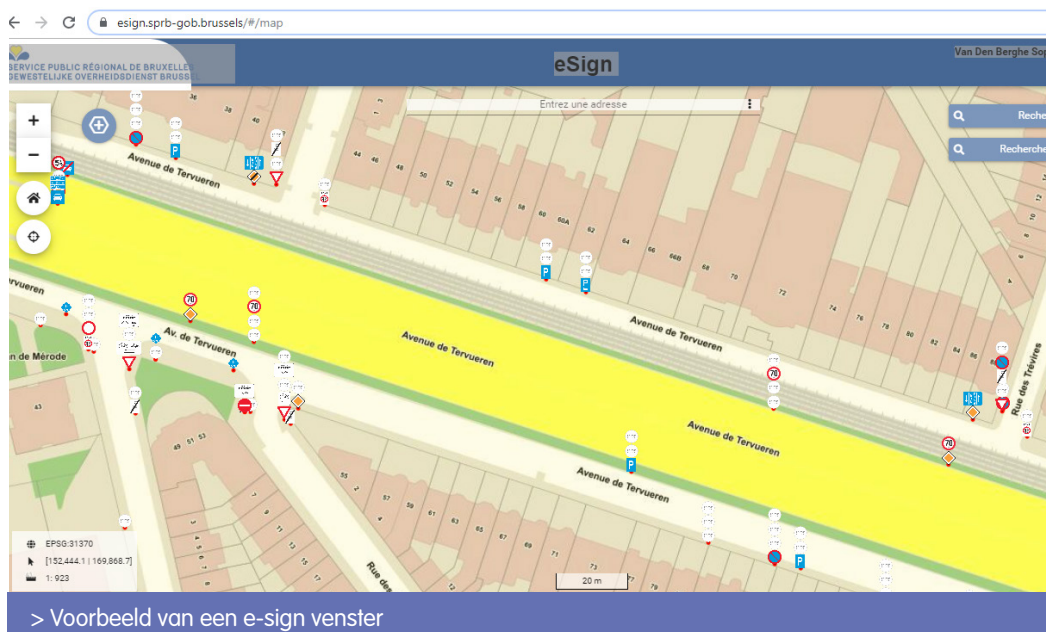
WAT IS E-SIGN?

E-sign is een platform dat gebaseerd is op de cartografische gegevens van Urbis. Het is een interactieve kaart waarop alle verkeerstekens in het Brussels Gewest kunnen worden geïdentificeerd met hun precieze geografische coördinaten.

E-sign is ook een instrument om de stroom van aanvullende reglementen te beheren en ze te koppelen aan alle verkeerstekens. Met e-sign is het dus mogelijk om de locatie van elk bord te kennen, alsook de aanvullende reglementen die erbij horen.

Het verzamelen van deze informatie in één enkele database biedt verschillende voordelen. Ten eerste maakt het globale overzicht van de signalisatie het mogelijk om incoherentie op te sporen en zo de signalisatie te rationaliseren. Aangezien de gegevens als open data worden ingevoerd, kan men bijvoorbeeld gereserveerde plaatsen (gehandicapten, ...), wegen met een specifieke status (fietsstraten, zones 30, ...) en parkeerzones (rood, groen, blauw, ...) lokaliseren en gebruiken als basis voor het ISA-project (Intelligent Speed Adaptation) of voor routeberekeningen (Google Maps, GPS, ...) om verkeer uit woonwijken te weren.

Tot op heden is de e-sign-databank, beheerd door Brussel Mobiliteit, in samenwerking met het secretariaat van de RCWV, technisch nog niet operationeel. Er moeten nog enkele aanpassingen worden doorgevoerd om de tool te verbeteren en gebruiksvriendelijk te maken.

HET TER KENNIS BRENGEN VAN DE REGLEMENTEN EN DE NALEVING ERVAN

De ordonnantie van 3 april 2014 bepaalt het volgende: "De maatregelen tot regeling van het verkeer moeten, om bindend te zijn, ter kennis van de belanghebbenden worden gebracht door personen die de kentekens van hun ambt dragen en ter plaatse opgesteld zijn of door passende verkeerstekens." Dat geldt eveneens voor de maatregelen tot regeling van gelegenheidstoestanden door de gemeentelijke overheden krachtens de Nieuwe Gemeentewet.

Die bepalingen van de verkeerswet ontslaan de gemeenten echter niet van de verplichting voorzien in **artikel 112 van de Nieuwe Gemeentewet**.

De reglementen en verordeningen van de gemeenten worden bekendgemaakt door middel van een aanplakking die het voorwerp van de verordening vermeldt, de datum van de beslissing waarbij het reglement of de verordening werd aangenomen en, in voorkomend geval, de beslissing van de toezichhoudende overheid. De aanplakbrief vermeldt tevens de plaatsen waar de tekst van het reglement of de verordening

ter inzage ligt van het publiek. De gemeenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mogen de reglementen ook bekendmaken via de pers of een voor het publiek toegankelijke elektronische drager.

Vanaf de vijfde dag volgend op de dag van de bekendmaking door aanplakbrief is het reglement bindend.

Wij stippen aan dat zelfs indien de procedure niet wordt gevolgd bij het plaatsen van de verkeersborden, de weggebruikers de borden toch moeten naleven. Zij kunnen immers onmogelijk weten voor welke signalisatie al dan niet de voorziene procedure is gevolgd. Het verkeersreglement stelt daarenboven dat de weggebruikers altijd de lichten, de verkeersborden en de wegmarkering in acht moeten nemen wanneer ze regelmatig zijn qua vorm en voldoende zichtbaar en in overeenstemming met de voorschriften van het verkeersreglement zijn aangebracht.

> Signalisatie van wegenwerken ten laste van de instantie die de werken uitvoert

PLAATSING VAN DE VERKEERSTEKENS

Tekens die een gebod of verbod inhouden, worden geplaatst door de overheid die de maatregel heeft genomen. Het plaatsen van alle andere tekens op de openbare weg berust bij de overheid die het beheer over die weg heeft.

Dat betekent dus dat indien het Gewest een voorrangsweg instelt op een gewestweg, de borden B1, B3, B5 of B7 door het Gewest moeten worden geplaatst op de gemeentewegen die op deze voorrangsweg uitkomen.

Er zijn echter enkele uitzonderingen voorzien in de wetgeving.

WERVEN

De Wegcode voorziet dat het signaleren van op de openbare weg aangebrachte werken ten laste valt van diegene die de werken uitvoert.

Wanneer verkeersborden betreffende de voorrang, verbodsborden, gebodsborden, verkeersborden betreffende het stilstaan en parkeren of voorlopige markeringen die de rijstroken aanduiden, worden aangewend, mag deze signalisatie slechts worden

aangebracht op voorwaarde dat daartoe een toelating is gegeven:

- voor autosnelwegen: door de minister tot wiens bevoegdheid het beheer van autosnelwegen behoort of door zijn gemachtigde;

- voor alle andere wegen: door de burgemeester of diens gemachtigde.

De toelating bepaalt steeds de verkeerstekens die zullen worden gebruikt.

Verkeerstekens moeten worden weggenomen door diegene die de werken uitvoert, zodra ze beëindigd zijn.

VERKEERSBELEMMERINGEN

Verkeersbelemmeringen moeten worden gesignaleerd:

- ofwel door de overheid die het beheer van de openbare weg heeft, wanneer het een belemmering betreft die niet te wijten is aan de daad van een derde;

> Ter hoogte van de overwegen, verkeerstekens worden geplaatst door de exploitant van de spoorweg.

- ofwel door hem die de belemmering in het leven heeft geroepen.
- Ingeval deze laatste in gebreke blijft, neemt de overheid die het beheer van de openbare weg heeft, die verplichting op zich.

Maar opgelet, de gemeenten moeten ook krachtens de gemeentewet instaan voor de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen en moeten zorgen voor een veilig en vlot verkeer op openbare wegen, straten, kaden en pleinen. Als de gemeente geen passende maatregelen neemt, dan kan ze, bijvoorbeeld naar aanleiding van een verkeersongeval, op basis van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk worden gesteld.

OVERWEGEN EN KRUISINGEN MET SPOORWEGEN

Verkeerstekens ter hoogte van overwegen en kruisingen met spoorwegen worden geplaatst door de exploitant van de spoorweg. Het betreft de verkeerslichten en de borden A45 en A47.

De verkeerstekens op afstand, dus de borden A41 en A43, worden door de wegbeheerder geplaatst.

BEKOSTIGING VAN DE VERKEERSTEKENS

De kosten die verbonden zijn aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van verkeerstekens, worden gedragen door degene die ze heeft geplaatst.

Maar:

- de kosten, verbonden aan het plaatsen van de inrichtingen voor het op afstand bedienen van de verkeerslichten door de voertuigen van het openbaar vervoer worden gedragen door de minister van Openbare Werken; de kosten verbonden aan het onderhouden en vernieuwen van die inrichtingen worden gedragen door de maatschappij voor openbaar vervoer aangeduid door de minister bevoegd voor het Vervoer;
- de kosten verbonden aan de werking, het onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens geplaatst krachtens een aanvullend reglement dat door de minister is genomen om de kosten van de uitbating van het openbaar vervoer te beperken en om de doorstroming van het openbaar vervoer te bevorderen, worden gedragen door de gemeente op wier grondgebied de verkeerstekens geplaatst zijn;
- de kosten van de aanduiding van verkeersbelemmeringen door de overheid die het beheer over de openbare weg heeft gedaan indien degene die de hindernis heeft doen ontstaan dit nalaat, worden door deze laatste gedragen.

TOEZICHT OP DE VERKEERSTEKENS EN AMBTSHALVE UITVOERING

Indien de verkeerstekens niet worden aangebracht of onderhouden door de overheid op wie die verplichting rust, kan de minister van Vervoer, nadat de overheid door de minister tweemaal na elkaar schriftelijk werd verzocht haar verplichting na te komen, bevelen dat de nodige werken ambtshalve worden uitgevoerd.

Dit geldt ook wanneer de aangebrachte verkeerstekens niet aan de bij de algemene reglementen bepaalde voorwaarden voldoen.

De minister van Vervoer kan de uitgave, waartoe de uitvoering van ambtswege van de signalisatiewerken aanleiding heeft gegeven, voorschieten. In dat geval kan het bedrag ervan op de in gebreke gebleven overheid worden verhaald door bemiddeling van de minister van Begroting.

Referentiedocumenten

- **Wegcode** - Koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg
> [zie tweetalige en gecoördineerde versie](#)
- **Code van de wegbeheerder**
> [zie tweetalige en gecoördineerde versie](#)
- **Model van aanvullend reglement**
- **Bijlage 1:** Ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens
- **Bijlage 2:** Besluit van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 8 mei 2014 betreffende de samenstelling en de werking van de Raadgevende Commissie voor het wegverkeer (RCWV)
- **Bijlage 3:** Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende de organisatie van overdracht van de aanvullende reglementen inzake het wegverkeer en de exacte locatie van de verkeerstekens ter uitvoering van artikel 4 van de ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens
- **Bijlage 4:** Reglement van inwendige orde van 1 oktober 2014 (RCWV)
- **Bijlage 5:** Model van beraadslaging van de gemeenteraad tot delegatie van de bevoegdheid om aanvullende reglementen te nemen aan het college van burgemeester en schepenen

Bijlage 1

ORDONNANTIE VAN 3 APRIL 2014 BETREFFENDE DE AANVULLENDE REGLEMENTEN OP HET WEGVERKEER EN DE PLAATSING EN BEKOSTIGING VAN DE VERKEERSTEKENS

HOOFDSTUK 1. - Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Art. 2. Voor de toepassing van deze ordonnantie wordt verstaan onder :

1° Regering : de Brusselse Hoofdstedelijke Regering;

2° Aanvullende reglementen : reglementen die ertoe strekken om de verkeersreglementering aan te passen aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden die een periodiek of permanent karakter hebben.

HOOFDSTUK 2. - Aanvullende reglementen

Art. 3. Onder voorbehoud van artikel 5 van deze ordonnantie en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, stellen de gemeenteraden de aanvullende reglementen betreffende de politie over het wegverkeer vast voor alle openbare wegen gelegen op hun grondgebied.

Die reglementen worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Minister van Vervoer, na advies van de raadgevende commissie, ingesteld met toepassing van artikel 7.

Heeft de Minister geen uitspraak gedaan binnen vijfenveertig dagen nadat het aanvullend reglement werd ontvangen, dan kan het in werking gesteld worden.

Art. 4. Om de exploitatiekosten van de maatschappijen voor openbaar vervoer te beheersen en om de doorstroming van het openbaar vervoer te garanderen, kan de Minister bevoegd voor het Vervoer de gemeenteraden verzoeken te beraadslagen over de maatregelen die hij voorstelt om het verkeer van het openbaar vervoer op het grondgebied van de gemeente te vergemakkelijken.

De aanvullende reglementen die door de gemeenteraden worden vastgesteld op verzoek van de Minister behoeven de goedkeuring van deze laatste, die het advies van de in artikel 7 opgerichte raadgevende commissie inwint. Heeft de raadgevende commissie geen advies gegeven binnen vijfenveertig dagen na de ontvangst van het aanvullend reglement, dan kan de Minister dat reglement goedkeuren.

Indien de gemeenteraden aan het verzoek van de Minister geen gevolg hebben gegeven binnen de door hem gestelde termijn of indien de Minister niet kan instemmen met het door de gemeenteraden vastgestelde aanvullend reglement, kan hij het aanvullend reglement vaststellen na het advies van de betrokken raadgevende commissie te hebben ingewonnen.

Indien de raadgevende commissie geen advies heeft gegeven binnen vijfenveertig dagen na de ontvangst van het aanvullend reglement, kan het reglement in werking worden gesteld.

Art. 5. De Minister van Vervoer stelt de aanvullende reglementen vast die betrekking hebben op :

1° de gewestwegen en op de kruispunten waarvan een van die openbare wegen deel uitmaakt;

2° de aanwijzing van de bebouwde kommen bedoeld in het algemeen reglement op de politie over het wegverkeer;

3° de verkeersmaatregelen die zich over meer dan een gemeente uitstrekken.

Die reglementen worden vastgesteld na advies van de raadgevende commissie bedoeld in artikel 7.

Is dat advies binnen vijfenveertig dagen na de aanvraag niet toegekomen, dan kan de Minister bevoegd voor het Vervoer het reglement ambtshalve vaststellen.

De gemeenteraden stellen de in het 1° bedoelde aanvullende reglementen vast indien de bevoegde Minister dat niet heeft gedaan. Die reglementen worden hem ter goedkeuring voorgelegd na advies van de raadgevende commissie bedoeld in artikel 7.

Heeft de raadgevende commissie geen advies uitgebracht binnen vijfenveertig dagen nadat het aanvullend reglement is toegekomen, dan kunnen de gemeenteraden het rechtstreeks aan de Minister voorleggen. Heeft de Minister geen uitspraak gedaan binnen vijfenveertig dagen nadat het aanvullend reglement of, in voorkomend geval, het advies van de raadgevende commissies is toegekomen, dan kan het in werking gesteld worden.

Art. 6. De gemeenteraad kan de bevoegdheid om aanvullende reglementen te nemen toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

HOOFDSTUK 3. - Raadgevende commissie

Art. 7. Er wordt een raadgevende commissie ingesteld, die advies geeft over de te nemen maatregelen betreffende het wegverkeer en het parkeren van voertuigen.

De raadgevende commissie stelt een vast secretariaat in, waarvan de werkingskosten door de Minister bevoegd voor het Vervoer worden bepaald.

HOOFDSTUK 4. - Verkeersbordendatabank

Art. 8. De aanvullende reglementen en de locaties van de verkeersborden worden opgenomen in een gegevensbank die beheerd wordt door Mobiel Brussel.

De Minister bevoegd voor het Vervoer bepaalt de nadere regels met betrekking tot het beheer, de werking en de toegang tot de gegevensbank.

HOOFDSTUK 5. - Openbaarmaking

Art. 9. De maatregelen tot regeling van het verkeer, genomen krachtens deze ordonnantie of krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, moeten, om bindend te zijn, ter kennis van de belanghebbenden worden gebracht door personen die de kentekens van hun ambt dragen en ter plaatse opgesteld zijn of door passende verkeerstekens.

HOOFDSTUK 6. - Plaatsing van verkeerstekens

Art. 10. Tekens die een gebod of een verbod inhouden worden geplaatst door de overheid die de maatregel heeft genomen. Het plaatsen van alle andere tekens op de openbare weg berust bij de overheid die het beheer over die weg heeft.

HOOFDSTUK 7. - Verkeersbelemmeringen en werken

Art. 11. In afwijking van artikel 10, moeten de verkeersbelemmeringen aangeduid worden door degene die ze heeft doen ontstaan. Ingeval hij hierin tekortschiet, neemt de overheid die het beheer over de openbare weg heeft die verplichting op zich.

Werken in uitvoering op de openbare weg worden aangeduid door degene die de werken uitvoert.

HOOFDSTUK 8. - Overwegen en kruisingen met spoorwegen

Art. 12. Overeenkomstig artikel 15 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, worden de verkeerstekens met betrekking tot overwegen en kruisingen met spoorwegen ter hoogte van deze overwegen en kruisingen geplaatst door de exploitant van de spoorweg. Op een afstand van deze overwegen en kruisingen, worden deze verkeerstekens geplaatst door de overheid die het beheer over de weg heeft.

HOOFDSTUK 9. - Bekostiging van de verkeerstekens

Art. 13. De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens worden gedragen door degenen die ze heeft geplaatst.

Evenwel :

1° de kosten, verbonden aan het plaatsen van de inrichtingen voor het op afstand bedienen van de verkeerslichten door de voertuigen van het openbaar vervoer worden gedragen door de Minister van Openbare Werken; de kosten verbonden aan het onderhouden en vernieuwen van die inrichtingen worden gedragen door de maatschappij voor openbaar vervoer aangeduid door de Minister bevoegd voor het Vervoer;

2° de kosten verbonden aan de werking, het onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens geplaatst krachtens een door de Minister met toepassing van artikel 4 vastgesteld aanvullend reglement worden gedragen door de gemeente op wier grondgebied de verkeerstekens geplaatst zijn;

3° de kosten van de aanduiding van verkeersbelemmeringen door de overheid die het beheer over de openbare weg heeft gedaan ingeval degene die de hindernis heeft doen ontstaan dit nalaat worden door deze laatste gedragen.

HOOFDSTUK 10. - Toezicht op de verkeerstekens en ambtshalve uitvoering

Art. 14. § 1. Indien de bij deze ordonnantie bedoelde verkeerstekens niet aangebracht of onderhouden worden door de overheid op wie die verplichting rust, kan de Minister van Vervoer, nadat de overheid door de Minister twee achtereenvolgende malen schriftelijk verzocht werd haar verplichting na te komen, bevelen dat de nodige werken ambtshalve worden uitgevoerd.

Dit geldt mede wanneer de aangebrachte verkeerstekens niet aan de bij de algemene reglementen bepaalde voorwaarden voldoen.

§ 2. De Minister van Vervoer kan de uitgave, waartoe de uitvoering van ambtswege van de signalisatiewerken aanleiding heeft gegeven, voorschieten. In dat geval, kan het bedrag ervan op de in gebreke gebleven overheid worden verhaald door bemiddeling van de Minister van Begroting.

HOOFDSTUK 11. - Parkeren

Art. 15. Wanneer de Minister van Vervoer of de gemeente een aanvullend reglement vaststellen dat betrekking heeft op het parkeren voor een beperkte tijd, het betalend parkeren en het parkeren op plaatsen voorbehouden aan houders van een vrijstellingskaart zoals bedoeld in artikel 2, 4°, van de ordonnantie van 22 januari 2009 houdende de organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap, kunnen zij parkeerretributies bepalen, overeenkomstig de ordonnantie van 22 januari 2009 houdende de organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap.

Deze bepaling geldt niet voor het halfmaandelijks beurtelings parkeren en de beperking van het langdurig parkeren.

Art. 16. Met het oog op het innen van de parkeerretributies zoals bedoeld in artikel 15, zijn de bevoegde Minister, de gemeenten, het Parkeeragentschap van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en hun respectievelijke concessiehouders gemachtigd om de identiteit van de houder van de nummerplaat op te vragen bij de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen, in overeenstemming met de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 17. De in artikel 15 bedoelde retributies worden ten laste gelegd van de houder van de nummerplaat.

HOOFDSTUK 12. - Opheffingsbepalingen

Art. 18. De wet van 22 februari 1965 waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren wordt opgeheven voor wat betreft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Art. 19. In de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, worden, voor wat betreft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de volgende artikelen opgeheven:

- Artikel 2
- Artikel 2bis
- Artikel 3
- Artikel 7
- Artikel 12, eerste lid
- Artikel 13
- Artikel 14
- Artikel 17
- Artikel 19
- Artikel 20.

Bijlage 2

BESLUIT VAN DE REGERING VAN HET BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST VAN 8 MEI 2014
BETREFFENDE DE SAMENSTELLING EN DE WERKING VAN DE RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR
HET WEGVERKEER (RCWV)

HOOFDSTUK 1. - De samenstelling van de raadgevende commissie voor het wegverkeer

Artikel 1. De Raadgevende commissie wordt samengesteld door de burgemeesters van de 19 Brusselse gemeenten of hun afgevaardigden, een vertegenwoordiger van de cel verkeersveiligheid van de Directie Beleid van Mobiel Brussel, een vertegenwoordiger van de cel signalisatie van de Directie Beheer en Onderhoud, een vertegenwoordiger van het Gewestelijk Parkeeragentschap, een vertegenwoordiger van de MIVB, twee vertegenwoordigers van de Minister bevoegd voor Openbare Werken.

De korpschefs van de lokale politie van de 6 Brusselse politiezones of hun afgevaardigden evenals een vertegenwoordiger van het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW) worden uitgenodigd.

Art. 2. Het voorzitterschap wordt verzekerd door een burgemeester, voorgesteld door de conferentie van de Brusselse Burgemeesters.

HOOFDSTUK 2. - Werking van de Commissie

Art. 3. Wanneer de commissie een ongunstig advies uitbrengt, worden de elementen waarop de Commissie zich heeft gesteund, in het advies zelf vermeld.

Art. 4. De aanvullende reglementen genomen overeenkomstig de ordonnantie van 28 maart 2014 betreffende de aanvullende reglementen, worden elektronisch doorgestuurd naar het secretariaat van de Commissie, met verzoek het aan het advies van de Commissie te onderwerpen. Het secretariaat van de Commissie kan opdracht geven aan het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw om voorafgaandelijk ter plaatse de nodige informatie te verzamelen zoals de plaatsgesteldheid of de reeds aanwezige verkeerstekens (verticale en horizontale signalisatie) om de leden van de Commissie de nodige inlichtingen te verschaffen.

Bijlage 3

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE DE ORGANISATIE VAN OVERDRACHT VAN DE AANVULLENDE REGLEMENTEN INZAKE HET WEGVERKEER EN DE EXACTE LOCATIE VAN DE VERKEERSTEKENS TER UITVOERING VAN ARTIKEL 4 VAN DE ORDONNANTIE VAN 3 APRIL 2014 BETREFFENDE DE AANVULLENDE REGLEMENTEN OP HET WEGVERKEER EN DE PLAATSING EN BEKOSTIGING VAN DE VERKEERSTEKENS

Artikel 1. Voor de toepassing van huidig besluit, wordt verder verstaan onder:

1° Aanvullend reglement: het aanvullende reglement inzake verkeersveiligheid betreffende de verkeerstekens genomen in uitvoering van de artikels 3, 4 en 5 van de ordonnantie.

2° Ordonnantie: de ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens

3° Minister belast met Mobiliteit: de Minister van Vervoer als bedoeld in de ordonnantie.

4° Het informaticaplatform e-sign : de gegevensbank voorzien in artikel 8 van de ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens.

Artikel 2. De aanvullende reglementen genomen in uitvoering van artikel 3, 4, en 5 worden opgenomen in het informaticaplatform e-sign.

De exacte locatie van de verkeerstekens die de aanvullende reglementen ter kennis brengen aan de weggebruikers wordt eveneens opgenomen in het informaticaplatform e-sign. Voor elk verkeersteken moet minstens volgende informatie ingegeven worden in het informaticaplatform e-sign :

- De identificatie van de verkeerstekens die geplaatst, verplaatst of verwijderd moeten worden
- de locatie van deze tekens.

De exacte locatie van andere verkeerstekens die geen aanvullend reglement vergen, moeten eveneens onder dezelfde voorwaarden in het informaticaplatform worden opgenomen.

Artikel 3. De aanvullende reglementen worden in elektronische vorm overgemaakt aan het secretariaat van de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer via het informaticaplatform. Om de uitvoering van de voorgedij, voorzien in artikels 3, al. 2 en 4, al. 2 van de ordonnantie, mogelijk te maken worden volgende documenten onder elektronische vorm overgemaakt aan het secretariaat van de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer, en dit via het elektronische platform e-sign:

- De beraadslaging van de gemeenteraad of van het College houdende goedkeuring van de vaststelling of de intrekking van aanvullende reglementen;
- De wetgevende tekst die aangenomen werd door de gemeenteraad of het College;
- Elk ander document dat noodzakelijk is om de naleving van de wet en het algemeen belang te controleren.

De termijn voorzien door artikel 3, al.3, art. 4, al. 4. en artikel 5 van de ordonnantie gaat slechts in vanaf het moment dat de voormelde documenten opgeladen werden op het informaticaplatform e-sign.

De voorbereidende documenten die de goedkeuring of de intrekking van aanvullende reglementen kunnen rechtvaardigen, kunnen eveneens opgeladen worden op het informaticaplatform e-sign.

Artikel 4. De Minister belast met Mobiliteit, Brussel Mobiliteit en de secretaris van de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer mogen alle aanvullende informatie opvragen die nodig is in het kader van hun voorgedij.

Artikel 5. De minister bevoegd voor Mobiliteit is belast met de uitvoering van dit besluit.

Bijlage 4

REGLEMENT VAN INWENDIGE ORDE VAN 1 OKTOBER 2014 (RCWV)

Huishoudelijk reglement.

De Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer opgericht bij artikel 7 van de ordonnantie van 3 april betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens;

Gelet op artikel 1 en 2 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 mei 2014 betreffende de samenstelling en de werking van de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer;

Bekrachtigt het volgende huishoudelijk reglement:

Voorzitterschap.

Artikel 1. Overeenkomstig artikel 2 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 mei 2014 betreffende de samenstelling en de werking van de Raadgevende Commissie voor het Wegverkeer wordt de voorzitter aangesteld door de Conferentie van Burgemeesters.

De vicevoorzitter wordt door de Commissie aangesteld onder de leden die hun kandidatuur hebben gesteld. De aanstelling gebeurt met meerderheid van de stemmen, waarbij minstens de helft van de leden aanwezig of vertegenwoordigd moet zijn. De stemming voor de aanstelling is geheim.

Artikel 2. Indien de vicevoorzitter in de loop van een mandaat vervangen moet worden, moet de in artikel 1 vastgelegde procedure eveneens gevolgd worden. De als vervanger aangestelde vicevoorzitter voert het mandaat van zijn voorganger verder uit.

Artikel 3. De voorzitter, of in diens afwezigheid de vicevoorzitter, roept de Commissie samen, leidt de werkzaamheden, ondertekent de briefwisseling, de verslagen en de adviezen.

Secretariaat

Artikel 4. Het secretariaat wordt verzekerd door de Vereniging van de Stad en de Gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 5. Het secretariaat staat met name in voor:

- ♦ Het ontvangen van de aanvullende reglementen (gemeenten en Gewest).
- ♦ De kritische analyse van de aanvullende reglementen die aan de Commissie worden voorgelegd. In voorkomend geval kan de secretaris een bezoek ter plaatse brengen om de feitelijke plaatsgesteldheid na te gaan. De secretaris kan conform artikel 4 van bovenvermeld besluit van 8 mei 2014 aan het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw vragen om de nodige informatieve te verzamelen, zoals de plaatsgesteldheid of de verkeerstekens, teneinde de commissieleden de nodige inlichtingen te verschaffen.
- ♦ Het opstellen van een ontwerpadvies betreffende het aanvullend reglement.
- ♦ De voorbereiding van de agenda van de vergaderingen van de Commissie.
- ♦ De voorlegging van het voorstel van de agenda aan de voorzitter of aan de vicevoorzitter van de Commissie.
- ♦ De praktische organisatie van de vergadering van de Commissie.
- ♦ Het opstellen van het verslag van de vergadering.
- ♦ Het vertalen van alle documenten (verslagen, nota's, ...).
- ♦ Het opsturen van het advies naar het Gewest / de minister.

Het secretariaat kan zich daarbij laten bijstaan door personen die geen deel uitmaken van de Commissie. Zij kunnen de vergaderingen bijwonen.

Verslagen.

Artikel 5. De verslagen vermelden de namen van de aanwezigen, de besproken punten en de uitgevaardigde adviezen. Ook de verklaringen waarvan gevraagd werd om ze te vermelden, worden erin opgenomen. De verslagen worden ondertekend door de voorzitter van de vergadering en door de secretaris, en verzonden naar alle commissieleden.

Adviezen ivm aanvullende reglementen.

Artikel 6. De adviezen worden ondertekend door de voorzitter van de vergadering en door de secretaris, en verzonden naar de betrokken overheden. Afwijkende adviezen moeten bij dat van de Commissie gevoegd worden.

Artikel 7. De Commissie kan advies uitbrengen betreffende de ver keerswetgeving. De voorzitter kan het secretariaat vragen verslag uit te brengen aan de Commissie of een werkgroep samen te stellen. Zodra de Commissie een uitspraak gedaan heeft, wordt het advies ondertekend door de voorzitter en door de secretaris, en verzonden naar de betrokken overheid.

Vergaderingen.

Artikel 8. Behalve als er geen enkel agendapunt is, vergadert de Commissie minstens één keer per maand. De voorzitter bepaalt in overleg met de commissieleden de dag, tijdstip en plaats van die vergadering. De voorzitter, of in diens afwezigheid de vicevoorzitter, kan bovendien een bijkomende vergadering van de Commissie bijeenroepen, of eigen initiatief of op verzoek van eencommissielid.

Agenda.

Artikel 9. De agenda wordt opgesteld door de voorzitter, of in diens afwezigheid door de vicevoorzitter, en door de secretaris. Ieder verzoek om toevoeging van een punt aan de agenda moet minstens twee weken vóór de vergadering toekomen op het secretariaat van de Commissie. In hoogdringendheid kan de voorzitter van de vergadering beslissen een punt dat niet in de aan de leden overgemaakte agenda staat, toch te bespreken.

Artikel 10. Een kopie van het huishoudelijk reglement wordt verzonden naar elk lid van de Commissie.

Opgemaakt te Jette, op 1/10/2014

Secretaris
Jean-MichelReniers

Voorzitter van de Commissie
Hervé Doyen

Bijlage 5

MODEL VAN BERAADSLAGING VAN DE GEMEENTERAAD TOT DELEGATIE VAN DE BEVOEGDHEID OM AANVULLENDE REGLEMENTEN TE NEMEN AAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

Uittreksel uit het register van de beraadslagingen van de gemeenteraad

Openbare zitting van (*datum*)

Aanwezig: (*lijst van de aanwezigen*)

Voorwerp: Delegatie aan het college van burgemeester en schepenen van de bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen

De gemeenteraad, in openbare zitting bijeen,

Gezien de ordonnantie van 3 april 2014 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens;

Overwegende dat de gemeenteraden in toepassing van artikel 3 van deze ordonnantie de aanvullende reglementen betreffende de politie over het wegverkeer vaststellen voor alle openbare wegen gelegen op hun grondgebied;

Overwegende dat de gemeenteraad overeenkomstig artikel 6 van deze ordonnantie de bevoegdheid om aanvullende reglementen te nemen kan toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen;

Op voorstel van het college van burgemeester en schepenen,

Beslist:

Enig artikel: De gemeenteraad machtigt het college van burgemeester en schepenen om aanvullende reglementen inzake wegverkeer vast te stellen.

Opgemaakt te (*naam van de gemeente/stad*), op (*datum*),

Gemeentesecretaris,

Burgemeester,